

“Keuzes hebben gevolgen”

Nieuws donderdag 21 november 2019

□ **De vorming van de nieuwe federale regering verloopt opnieuw bijzonder moeilijk. Waarom vinden politieke partijen zo moeilijk een compromis?**

Chris Reniers: “Uiteindelijk draait alles om keuzes maken, waarbij elke politieke partij bepaalt wat echt belangrijk is voor haar. En hier liggen de standpunten bijzonder ver uit elkaar.

De N-VA heeft de voorbije maanden zeer duidelijk aangegeven dat ze voluit wil gaan voor confederalisme en de splitsing van België. Veel oog voor de gevolgen daarvan voor de bevolking, de staatsschuld, de economische toestand, de openbare diensten of de sociale voorzieningen heeft ze daarbij niet. Bovendien hanteert de N-VA een migratiediscours dat hoe langer hoe meer lijkt op dat van het Vlaams Belang. Wanneer er een toekomstige opvangplaats voor migranten in Bilzen in brand wordt gestoken, moeten er alarmbellen afgaan. Dat is geen toeval. Je kan geen haat preken en daarna de vermoorde onschuld spelen. De N-VA moet beseffen dat haar keuzes gevolgen hebben.

Langs de andere kant heb je vooral de socialisten, die het welzijn van de burger en de economische toestand van ons land wel hoog in het vaandel dragen. Ze beseffen dat er problemen zijn die dringend moeten aangepakt worden, maar ze willen het kind niet met het badwater weggooien. De ervaring heeft hun geleerd dat staatshervormingen niet noodzakelijk zaligmakend of altijd efficiënt zijn. Zij willen wel inzetten op een globaal arbeidsmarktbeleid en de versterking van de sociale zekerheid.”

□ **Investeren in sociale zekerheid is investeren in levenskwaliteit, stelt het ABVV. Wat moet er gebeuren opdat de sociale zekerheid haar rol kan blijven vervullen?**

Chris Reniers: “Onze sociale zekerheid is een robuust systeem en moet dat blijven. Iedereen maakt er op een bepaald moment wel gebruik van. We moeten investeren in de sociale zekerheid die ons altijd beschermt bij ziekte, bij pech of bij het verlies van een job. De voorbije jaren deelde de regering cadeaus van enkele miljarden uit aan werkgevers, wat natuurlijk voor een onevenwicht op de begroting zorgde. Onder het mom van noodzakelijke besparingen zijn ze dan in de uitgaven gaan snijden: een doktersbezoek en geneesmiddelen werden duurder, de werkloosheids- en arbeidsongevallenregelingen werden strenger, ... De mensen voelen dat. Daarom moeten de inkomsten van de sociale zekerheid opgetrokken worden. Vandaag bestaan die voornamelijk uit belastingen op de arbeid van de werknemers. Die basis moet verbreden, naar andere vormen van inkomen, zoals die uit kapitaal. Zo stellen we de sociale zekerheid veilig voor de komende generaties.”

- **Ondanks deze ontegensprekelijk belangrijke uitdaging laat de N-VA het uitschijnen dat de Vlaming enkel wakker licht van een meer onafhankelijke koers voor Vlaanderen.**

Chris Reniers: “Niets is minder waar! De meerderheid van de Vlamingen kiest helemaal niet voor onafhankelijkheid en heeft ook geen problemen met de federale constructie. De stem van een onafhankelijk, gesloten en asociaal Vlaanderen die de N-VA meent te vertegenwoordigen, maakt volgens mij slechts een deel van haar kiezers uit. Ik ben ervan overtuigd dat de meerderheid van de Vlamingen nog altijd voorstander is van een solidair, open en warm Vlaanderen.

Uiteraard wil elke Vlaming wel dat het land goed bestuurd wordt en dat het belastinggeld oordeelkundig wordt geïnvesteerd in openbare diensten waarop hij of zij dan dagelijks kan vertrouwen. Maar wat dat betreft heeft de Vlaamse regering de voorbije vijf jaar alvast geen potten gebroken. En als ik kijk naar de plannen van de regering Jambon krijgen we meer van hetzelfde.”

- **Met het uitlekken van de beleidsplannen van de verschillende Vlaamse ministers komen ook de geplande besparingen aan het licht. Wanneer het middenveld en vakbonden daartegen protesteren, noemde Vlaams minister van Begroting en N-VA'er Matthias Diependaele dat 'choquerend'.**

Chris Reniers: “Minister Diependaele verwees daarmee naar het protest uit de cultuursector, die net zoals vele andere openbare diensten nog maar eens zware besparingen zal moeten ondergaan. Wat ik vooral choquerend vind, is dat minister Diependaele de regering Jambon een investeringsregering noemt. De enige aangekondigde investeringen die ik tot nu toe heb gezien, zullen er komen door zwaar te besparen op bepaalde delen van de overheid en de openbare diensten. Zo wordt het een vestzak-broekzak-operatie waarvan uiteindelijk niemand beter wordt.

Dit standpunt verscheen in Tribune 75.11